RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 5582 van 3 mei 2010
in de zaak A. 194.771/XIV-31.675

In zake : XXXXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat P JP LIPS,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 146 b9

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Migratie- en Asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Afghaanse nationaliteit, op 30 november 2009 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 33.507 van 30 oktober 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 4 december 2009;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het bestreden arrest op de door de verzoekende partij aangehaalde argumentatie dat zij ingevolge de sedert kort verslechterde omstandigheden in Afghanistan niet zou kunnen worden teruggeleid, dat zij daardoor "réfugié sur place" zou zijn geworden en dat zij dat bedoelde toen zij verklaarde dat haar problemen bij een terugkeer naar Afghanistan zouden toenemen, het volgende wordt geantwoord:

> "Waar verzoeker nog stelt dat hij 'réfugié sur place' werd en dat dit was wat hij bedoelde toen hij verklaarde dat zijn problemen zouden toenemen bij een terugkeer naar Afghanistan en dat hierop niet op afdoende wijze geantwoord werd door de verwerende partij en dit eigenlijk buiten de bevoegdheid valt van de verwerende partij, wijst de Raad vooreerst aangaande de

bevoegdheid naar hetgeen hierover reeds uiteengezet werd. Verder merkt de Raad op dat uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald uit het interview dat geschiedde op 10 april 2009 naar aanleiding van verzoekers tweede asielaanvraag, blijkt dat verzoeker enkel verklaarde dat hij opnieuw problemen zou ondervinden en dat deze zelfs zouden toenemen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gemotiveerd, wat door verzoeker op zich niet betwist wordt. Echter stelt de Raad vast dat het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid uit de voorgaande stelling niet de bedoeling van het aanvoeren van het element 'régufié sur place' te hebben gedistilleerd, zodat het haar ook niet ten kwade kan worden geduid hier niet op afdoende wijze te hebben geantwoord. Een verklaring achteraf kan de tekortkoming van verzoeker niet rechtzetten en kan geenszins leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.";

Overwegende dat in het bestreden arrest aldus wordt geantwoord op het middel van de verzoekende partij dat de gemachtigde van de minister in de oorspronkelijk bestreden beslissing geen rekening zou hebben gehouden met de verslechterde omstandigheden als argument om als "réfugié sur place" te worden erkend; dat daarmee aan de motiveringsplicht als vormvereiste in de zin van artikel 149 van de Grondwet en van artikel 39/65 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) is voldaan; dat het enige middel in die mate kennelijk ongegrond is;

Overwegende dat de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas voordien en het feit dat de verzoekende partij betreffende het verblijf in België enkel op algemene wijze een toename van de problemen bij een terugkeer naar Afghanistan heeft voorgehouden, kunnen volstaan om de asielaanvraag zonder schending van het begrip "réfugié sur place" te verwerpen; dat de verzoekende partij immers bevestigt dat zij niets anders heeft ingeroepen; dat het bestreden arrest, waar het vaststelt dat de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken zijn bevoegdheid niet heeft overschreden door te oordelen dat de verzoekende partij aldus geen nieuwe gegevens (in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet) aannemelijk heeft gemaakt, noch die bepaling noch artikel 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet noch het begrip "réfugié sur place" heeft geschonden; dat het daarbij immers niet om een beoordeling van de nieuwe gegevens gaat, maar om de vaststelling dat er geen nieuwe gegevens zijn; dat het enige middel ook in die mate ongegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partij niet uiteenzet hoe artikel 39/56 van de Vreemdelingenwet zou zijn geschonden; dat artikel 62 van de Vreemdelingenwet niet van toepassing is op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest; dat het enige middel in die mate kennelijk niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

<u>Artikel 1</u>.

Het beroep is niet toelaatbaar.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op drie mei tweeduizend en tien, door :

de HH.	C. ADAMS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	J. CASNEUF,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

J. CASNEUF. **C. ADAMS.**